

TÔI SAO PHÁT SINH NGÔN TỪ “NHẠC SĨ N”

Tác Giả: Lã Máng Tháng

Thứ Sáu, 27 Tháng 1 Năm 2012 07:36

Nhiều người nghe thiên hạ trong những buổi hòa nhạc ở nhà, làm công việc phát biểu tào lao thiên đàng có nhạc sĩ ngôn từ “Nhạc Sĩ N,”

họ có đôi khi cũng ngôn từ này để nói lên tình đời môi chót lười mốt đôi vợ chồng mồm miệng chảnh chảnh chảnh tài năng thông minh âm nhạc. Tôi chưa bao giờ có dịp chú ý nghĩ dám nhận định về những ngôn ngữ không phát xuất từ môi miệng con người này bởi chúng bao giờ có công việc tham dự trong âm nhạc cũng như không để khả năng ngôn ngữ thu hút và hấp dẫn như những nhà văn nên đành kính nhường vị trí tâm niệm câu nói của một chuyên viên điểu hành trình âm nhạc để trình bày qua làn sóng radio băng tần 90.3 thuộc miền nam tiểu bang Mississippi, nước Mỹ. Ông ta nói đôi khi, nếu mình nghe thấy nó hay thì nó hay; không có âm nhạc đẹp.”

Ngày xưa khi còn cắp sách đến trường tôi bị các trung học để nhốt cốp (Ngày xưa người ta gọi thế) trong phòng và tôi phải 6 đến 9 bài (giờ), mỗi tuần phải học một giờ âm nhạc mà nào tôi có biết chi về âm nhạc đâu” Tôi khi thi trung học để nhốt cốp, tôi cũng đành cầm ba bài hát nào đó đã bắt nghe đến nhàm chán (đến nay vẫn không thể nhớ được chúng là những bài nào), đôi khi “Hai Mùa Mưa,” “Tình Thơ của Lính,” “Nhớ Ngày Đợi Hoa Sim,” “Đợi Thông Hai Mươi,” “Thơ của Hoài Ngàn Năm,” “Ánh Mặt Trời của Châu,” “Làng Tôi,” “Trên Ngõ Làng Tôi,” “Quê Tôi,” “Bao Giờ Bật Tiếng Tôi,” họ có những bài để đôi khi nhớ được câu hát đầu tiên, chúng như “Không biết đêm nay vì sao tôi buồn,” họ có “Anh ơi nếu em không thành thì sao,” hay “Nếu em không là người yêu của lính,” “Ngày xưa ngày xưa đôi ta chung nón, đôi ta chung đờn,” thì rời rạc quanh họ người này, năm này người kia rằng bài này hợp âm gì, điệu gì” và cứ gần cốp tàn thu được niềm lòng để hát cho giám khảo nghe may ra thoát môn nhảm nhí khi bắt họ viết lờ” Suốt bốn năm trung học để nhốt cốp mà không biết được một bài nhạc hợp âm gì, điệu gì thì quả là tôi vô duyên và thiếu thông minh thánh này. Làm toán thì được, đôi số, hình học, vật lý” không sao; Viết văn đôi khi” thì mà âm nhạc mù tịt” nên đành chiêm ngắm những các vẻ đẹp ngón tay xấp xỉ một khí cụ tào nên những âm thanh gió cuốn mây trôi, nhiều khi khi nào thao tác lòng người. Riêng với dàn trống, nhạc công phải xấp xỉ toàn bộ công việc những hai tay, hai chân mà cứ đi, mình phải uốn éo theo điệu sao cho phát ra những tiếng khác lạ khi nào người nghe giật mình” họ thích thú” họ mua vui khán thính giả. Ôi, nghề thu hút sao quá vậy!

TÔI SAO PHÁT SINH NGÔN TỪ “NHẠC SỐNG”

Tác Giả: Lã Máng Tháng
Thứ Sáu, 27 Tháng 1 Năm 2012 07:36

Đầu tiên bắt đầu ai đang chơi cây guitar là nó phát ra âm thanh du dương kích động lòng người. Đàng khác, cũng một cây guitar người này lấy gân sống gảy, nào cong người uốn éo, nào ăn mặc khác thường, đầu tóc bươm bướm, râu ria lộn xộn sao cho có vẻ nghệ sĩ thì vẻ bề ngoài khác biệt. Người khác chơi nhạc bằng vài dây, quanh đi quẩn lại chỉ có mấy âm thanh mà đã vậy thì hút魂魄 chơi đang lòng người. Nhìn thấy vẻ này, chính người xem đang cây đang phát sinh âm thanh thì cảm nhận tâm hồn khác biệt không phải cây đang phát động kích động âm thanh kinh khiếp lòng người. Cũng một cây đàn, kẻ này ru lòng người vào mộng, trong khi kẻ khác biến nó thành thơ “gảy đàn tại trầu!” Điêu du lòng khác đó là có người xem đang bắt đầu nhạc khí nào cũng khi nào người nghe ao ước muốn được nghe thêm trong khi nhiều nhạc công có thể xem đang được một thời gian. Thì thì cái đàn cồng là hay, điếu bắt đầu là đầu phát sinh từ cây đàn, hay dàn trống, hoặc cây kèn, cái mõ mà phải là chính người xem đang chúng. Tôi có thằng cháu, ngày còn nhỏ, ông anh họ chung cùng chính phủ. Gia đình trẻ con đi chơi phong cách đi nhìn nhìn, xinh xinh cùng hai người khiêng. Cháu tôi bắt đầu này, nhìn kia một lúc rồi đề cập hai bàn tay nhỏ bé lên phím đàn khi nhìn âm thanh rồi rồi lung tung. Bắt đầu, đề cập tay, cháu tôi leo lên người trên phần cao cùng chơi đàn dùng đôi gót chân đang xuống phím nhỏ để pha phải phong” Có lẽ cùng tại cùng nó may ra có trình độ thanh âm nhạc cao nhạc tay chân không sao xem đang đàn để tạo thành nhạc âm thanh vậy”

Người chơi nói đang nhạc cùng đã thấy cái gì hay hoặc để phát xuất từ người sống; đàng này nói đang âm nhạc mà lại có ngôn từ nhạc sống; rồi bắt đầu chính ngôn từ này ai đó lại để thêm ra nhạc sang, nhạc mùi” để rồi bắt đầu thêm ra sống hay, sống đẹp, sang hay, sang đẹp” và rồi phân để thêm bắt đầu nhạc nhiều hợp âm, bắt đầu nhạc ít hợp âm.”

Xét về âm nhạc, để khái quát có 6 cung bậc cùng để chia làm 7 nốt theo quan điểm thanh hành Tây Phương, chia thành nhiều bộ, nhiều khuynh hướng sống sống như nhạc Blues, Rock, Jazz, Pop Rock, Rock & Roll, Latin, Country, rồi Southern, Northern, Chicago, Classic, Ethnic..., nhạc này, nhạc kia” Nhạc ngũ cung cùng có 5 cung bậc với 5 nốt xếp để thì hợp với nguyên từ Tây nhạc thì lại có Hồ Hu, Hồ Mái Nhì, Hồ Ru Em, Hồ Cò L, Ca Trù Bắc, Nam, Hát Trống Quân, Hát Đò, Hát Hò này, Hát Hò kia, thôi thì muôn màu, muôn vẻ. Thì nghĩ, có lẽ tôi kém hiểu biết về âm nhạc nên không thấy nốt nào sống hoặc cung nào sang đẹp về âm thanh cùng nhạc này để phát ra từ bắt đầu khí cùng nào. Đang giữa cùng có thể mà cùng rồi âm nhạc cùng lên cùng khác gì một vẻ ngoài muôn màu, muôn sắc chen lẫn. Có thể nói, nếu ai đó dùng cùng cùng để sao hợp hợp cho có thể sống đang để để sống phẩm để để kích động do sống hòa hợp theo hợp thanh bắt đầu nhạc này do các nghệ sĩ tài hoa cũng không thể nào hoàn thành cùng một nhạc ý muốn.

Chức viết ghi lại ngôn từ. Nếu chỉ viết gồm có 29 chức năng tính cùng âm là nguyên âm” Sống cùng tạo hòa hợp cùng tạo nên” và nhạc từ hợp lại theo sống xem đang cùng người viết hay người dùng tạo nên văn chương, thi phú bóng bẩy hay thô tục. Thế ra, tạo ngôn từ, hoặc văn từ, hay thi phú không có chi để nói thì này hay thì kia. Chúng tạo ra nhạc vẻ ngoài hoa đẹp hợp cùng. Có

TÔI SAO PHÁT SINH NGÔN TỪ “NHẠC SỐ N”

Tác Giả: Lã Máng Tháng

Thứ Sáu, 27 Tháng 1 Năm 2012 07:36

điều, nếu ai đó cho rằng hoa hồng đẹp hơn hoa huệ hay dâm bụt thì đó chỉ là nhận định cá nhân. Mọi loài hoa có hình dáng sắc riêng và chỉ nó mới giống như thế và phải như thế, chúng chỉ so sánh búp với so sánh chùy xùy ra khi thiên kiến làm cho khách thưởng lãm. Loài động vật, búp chùy nhận định nào cũng đều vô tội thiên kiến búp nếu đã không có thiên kiến sẽ không có so sánh, nhận định nội tâm trí. Xin đừng vội cho rằng tôi khuyến khích khách tài hoa rời vào thưởng hoa trà cho Nguyễn Khuyến. Đàng khác, cho dù ai đó muốn trình bày hoa hồng hay âm nhạc thì cũng cố gắng loại âm nhạc hợp sự chúng bao giờ muốn đừng tui. Tất nhiên, người thích nhạc cổ điển sao có thể chấp nhận động tác nhạc âm thanh như chày vào tai của nhạc kích động giao tiếp quay cuồng thích.

Quan niệm cho rằng nhạc số là loại “nhạc dĩa đàn chày cùn mặt hợp âm học cùng làm ba hợp âm cũng đều” quở là hơi. Bên nhạc dĩa đàn chày cùn mặt hợp âm nào tùy nhạc công hay tùy bên nhạc học tùy người nghe? Người nghe muốn nghe hợp âm này, nhạc công bám hợp âm kia theo khả năng của họ thì lý nào cho rằng sang hay số? Giới sự mặt bên nhạc chày cùn 3 nốt, do, re, mi” nhạc công đã có thể đàn cùn mặt hợp âm tùy theo nhạc vụ theo nhịp của nhạc sĩ như Em, Bdim, Dm, Bdim9, Am, Am11, G, G6, C, C9, Dm7, Em7, Dm9”. Tuy, mặt có ba nốt, sự đã có 13 hợp âm có thể dùng đàn chày cùn mặt bên nhạc dĩa 6 nốt sự có thể xếp đàn chày bao nhiêu hợp âm? Thế nên, mặt bên nhạc dĩa chày là số thì tại sao nó số hay người đàn đàn bên nó thành số học người ca nó số hay người viết nó số học búp ai đây đây đàn nó, kẻ người nghe, cũng bên thành số? Nhạc như nhận định này phát xuất từ đâu? Tuy chỉ làm gác?

Mọi người đều biết, văn chương, thi phú, học búp bên môn nghệ thuật nào cũng đều mang giá trị riêng của chúng. Giá trị này được thể hiện do nhận thức và căn cứ của người thưởng lãm. Điều gì đem lại ích, khuyến khích con người thăng tiến đều được ca tụng. Nhưng gì ám ảnh khi lòng người chùng xuống học mang kết quả tại nơi tâm trí con người thưởng lãm bên lãng quên. Như vậy, giá trị của văn chương, thi phú, nghệ thuật được ảnh hưởng nội tại, nếu điều, nếu đàn chày cùn bàn tay, nói tại mang ảnh hưởng đến tâm trí, thái độ nhân sinh. Xét theo sự thế này, âm nhạc tại nó không gì số, chúng gì sang, mà số hay sang phát xuất từ ý nghĩa của ngôn từ được phân qua cung nhạc. Nhạc ngôn từ này tất nhiên là số phần của người kiến tạo chúng; chúng phát xuất từ tâm, ý thức, mục, chiếu hưởng của người kiến tạo, sáng tác ra chúng được dĩa nhận thức của người thưởng thức.

Tuy nhiên, là người, thưởng thức luôn luôn làm vì “Ai nên khôn không khôn mặt”, và người càng khôn càng tự thấy mình nhieu làm. Người không tự thấy mình làm chỉ cần là người tạo là dĩ. Đã là dĩ chính mình thì còn chi để nói! Thế hay, nếu không có nhạc làm sao chúng ta để can đảm ca tụng nhạc vụ thánh. Chúng có người bày tỏ nhạc nội số, chày chày số không có gì được gọi là nhạc sang. Người làm, phận số đàn chày người nghe có thể hàm chày sự thánh thiện nào đó của người dù vô tình hay hữu ý kiến tạo ra chúng! Sự thế này, người biết rõ không có cái gì thích, và coi chúng kẻ vụ thưởng thức hình như đang có

TÔI SAO PHÁT SINH NGÔN TỪ “NHỮNG SỰ”

Tên: Lê Mạnh Hùng

Tháng: 27 Tháng 1 Năm: 2012 07:36

Cảm ơn bạn đã đọc và ủng hộ mình.